

Monika Kardyńska

CZY MAMY WIELKIE SERCE?

Możesz przekazać 1% swojego podatku na szczytny cel

– pomoc drugiemu człowiekowi

KRS 0000136508

Wśród podmiotów znajdujących się w rejestrze organizacji pożytku publicznego jest Stowarzyszenie Pomocy Humanitarnej im. Św. Łazarza w Elku, na które podatnicy mogą przekazać swój 1% za rok 2016. Zebrane środki finansowe zostaną wykorzystane na specjalistyczną pomoc medyczną dla osób starszych, niepełnosprawnych oraz dzieci. Dzięki Państwa pomocy osoby najbardziej potrzebujące mogą zostać objęte opieką pielęgniarstwo- opiekuńczą, terapeutyczną, jak również skorzystać z rehabilitacji domowej. Pomoc, jaka jest przekazywana przez specjalistów Stowarzyszenia, jest bardzo potrzebna, głównie z powodu starzenia się społeczeństwa. Ogromne zapotrzebowanie na wyżej wymienione usługi znacznie przewyższają możliwości instytucji, co niestety, ściśle wiąże się z niewystarczającymi nakładami finansowymi, dlatego też każda złotówka ma ogromne znaczenie.

Dzięki Państwa wsparciu w postaci przekazywania 1% podatku, każdego roku Stowarzyszenie im. Św. Łazarza w Elku, pomaga wielu osobom, które potrzebują fachowej opieki. Za dotychczasowe zaufanie wszystkim bardzo DZIĘKUJEMY!

1% Nie wiesz co zrobić z ...

Podaruj go dzieciom osobom starszym oraz niepełnosprawnym!

KRS 0000136508

Stowarzyszenie Pomocy Humanitarnej im. św. Łazarza, Stacja Socjalna Lazarus ul. ks. pral. M. Szczęsnego 1, 19 - 300 Elk, tel. 087 4417022, www.lazarus.elk.pl

Zaproszenie

Szkolenie Parafialnych Zespołów Caritas

W dniu 18 marca br. odbędzie się szkolenie Wolontariuszy Parafialnych Zespołów Caritas w Centrum Pastoralno-Administracyjnym w Elku, pl. Katedralny 1. Rozpoczęcie spotkania o godzinie 10.00.

Szczegółowych informacji udziela pani Anna Rudzińska, nr telefonu 87 4417019.

wielu nam zaufało, zaufaj i Ty!

www.servirecaritati.pl

banery, bilbordy, reklama malowana, kolportaż ulotek

Obrzezanie

Anna Szczypińska

– przewodniczka po Ziemi Świętej, prowadzi własną firmę Anis Pol Travel w Izraelu
www.ziemiawswieta-polonia.pl

Obrzezanie, czyli usunięcie napletka u chłopców, stosowane jest w wielu krajach i w wielu religiach. Zarówno u Żydów, muzułmanów jak i niektórych chrześcijan. W większości krajów jest to rytuał związany z męstwem lub dokonywany z czysto higienicznych powodów, zwłaszcza w krajach, gdzie jest bardzo ciepło. Dla Żydów jest to rytuał religijny, zwany Brit Mila, dokonywany dokładnie ósmego dnia po narodzinach chłopca, nawet jeśli wypada wówczas szabat. Nie zawsze jest możliwe dokonanie obrzezania ósmego dnia. Dziecko może być chore, wtedy odlicza się osiem dni od dnia wyzdrowienia. Również w czasach prześladowań Żydów nie zawsze było to możliwe, gdyż za dokonanie obrzezania rodzicom groziła kara śmierci. Niektórzy mężczyźni bywają obrzezani później, zwłaszcza jeśli przechodzą na judaizm. Chorzy na hemofilię nie mogą być obrzezani, ale nie są z tego powodu wykluczani ze społeczności religijnej. Jedynie w czasach, gdy istniała I i II Świątynia Jerozolimska (950 r. p.n.e. – 70 r. n.e.), nie mogli oni spożywać rytualnie zabijanego barana, podczas święta Paschy.

Sam rytuał odbywa się w synagodze lub w szpitalu, w obecności rabina, a często

Wspólna modlitwa minjanu

po prostu w domu. Oprócz rodziców chłopca musi być tzw. Minjan, czyli 10 mężczyzn, mohel dokonujący obrzezania oraz sandak, czyli po naszymu „ojciec chrzestny”, a także kumowie, zwykle jest to jakaś bezdzietna para.

W synagodze zawsze zostawia się wolne krzesło dla proroka Eliasza, czyli Anioła Przymierza, na którym kładzie się niemowlę, zaraz po tym, jak do sali wnosi je kum. Następnie przekazuje dziecko sandakowi, który czasem „zniczula” je kropelką wina. Potem mohel dokonuje rytuału obrzezania. Jeśli dziecko urodziło się bez napletka, to wystarczy symboliczne utoczenie krwi. Następnie dziecko jest opatrywane i błogosławione, najlepiej przez mężczyznę z rodu Kohenów, czyli Lewitów i macza się mu trzykrotnie usta błogosławionym wcześniej winem. Jest to też moment nadania dziecku imienia. Całości dopełnia wspólne przyjęcie w domu czy restauracji, na którym podaje się konieczne mięso i coś słodkiego.

Dziewczynki nie mają tak uroczystego przebiegu tego rytuału ani nie są „rzeczywiście” obrzezane. Zwyczajowo jednak rodzice wydają ją jednak rodzice wydają przyjęcie w kilka tygodni po narodzinach córki, jako tzw. „okazanie rodzinie”. Najczęściej w pierwszą sobotę po narodzinach córki jej ojciec czyta w synagodze Torę i nadaje imię swojej nowonarodzonej. Często przekłada się ten rytuał na czas, kiedy matka pojawi się po raz pierwszy w synagodze po narodzinach. Nie może

to nastąpić wcześniej niż 14 dni po urodzeniu, gdyż jest to czas uznawany za „nieczysty”. Po tym okresie kobieta musi najpierw dokonać rytualnych ablucji w mykwe i dopiero może przekroczyć progi synagogi.

Muzułmanie dokonują obrzezania pomiędzy 8 dniem a 14 rokiem życia i jest to również zwyczaj religijny, nakazany przez Koran, aczkolwiek nie wszyscy tego przestrzegają. Nie jest to tak ważne, jak w judaizmie.

Sandak podaje dziecku kropelkę wina na znieczulenie